

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, ஆத்மாக்கள் தங்கள் பாகங்களை நடித்துக் கொண்டிருக்கும் வரை, அவர்களால் 100மு ஓய்வு எடுக்க முடியாது. அவர்கள் பாகம் எதனையும் நடிக்கத் தேவையற்ற, நிர்வாணா தாமத்திலேயே ஓய்வெடுக்கின்றார்கள்.

கேள்வி: கற்பதில் களைப்படைகின்ற குழந்தைகளின் எந்த எண்ணங்கள் பின்னர் பாவ எண்ணங்களாக ஆகுகின்றன?

பதில்: அவர்கள் தந்தையை விட்டு நூங்கிச்; செல்கின்ற, அதாவது, தந்தையை விவாகரத்துச் செய்கின்ற எண்ணங்களைக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். பாபா கூறுகின்றார்: இந்த எண்ணத்தைக் கொண்டிருப்பதும் ஒரு பாவமான எண்ணமாகும். அத்தகைய எண்ணத்தைக் கொண்டிருப்பது பாவமாகும். கற்காமல் இருப்பது என்றால் களைப்படைதல் என்பதே அர்த்தமாகும். அத்தகைய குழந்தைகள் தங்கள் வருமானத்தைப் பாழாக்குகிறார்கள். எந்தச் சூழ்நிலையிலேனும் தாயும் தந்தையுமானவருடன் நூங்கள் முரண்பட்டால், நூங்கள் 21 பிறவிகளுக்கான உங்கள் இராச்சியத்தை இழக்கின்றார்கள்.

பாடல்: இன்றைய மக்கள் இருளில் இருக்கின்றார்கள்.

ஓம் சாந்தி. இது பக்தி மார்க்கத்தின் பாடலும் பிரார்த்தனையும் ஆகும். அவர்கள் யாரை நோக்கிப் பிரார்த்திக்கின்றார்கள்? கடவுளை நோக்கி. ஆனால், அவர்கள் காரிருளில் இருப்பதால், அவர்கள் கடவுளை அறியார்கள். ஆகவே அவர்களைச் செவிமடுப்பது யார்? அவர்கள் கூவியழைப்பதைக் கடவுள் கேட்கும்பொழுது மாத்திரமே, அவரால் வந்து, அவர்களின் ஒளியை ஏற்ற முடியும். எவ்வாறாயினும், குழந்தைகள் தந்தையை அறியார்கள், ஆகவே அவர்களின் அழைப்பை அவரால் எவ்வாறு கேட்க முடியும்? நூங்கள் இப்பொழுது அவர் முன்னிலையில் நேரடியாக அமர்ந்திருக்கின்றார்கள். கடவுள் உங்களைக் காரிருளில் இருந்து பேரொளிக்கு அழைத்துச் செல்கின்றார். 'பிரம்மாவின் இரவும், பிரம்மாவின் பகலும்' என்பது நினைவுகூரப்பட்டுள்ளது. இரவில் அவர்கள் அதிகளவுக்கு வாசல் தோறும் அலைந்து திரிகின்றார்கள். அவர்கள் மலைகள், சமயசம்பந்தமான இடங்கள், ஆலயங்கள், பள்ளிவாசல்கள் போன்றவற்றுக்குச் செல்கின்றார்கள், ஆனால் ஒருவர் கடவுளை எங்கு காண்பார்? பாரதத்தில் அம்மக்கள் கடவுளின் பிறப்பைக் கொண்டாடுகின்றார்கள்; அவர்கள் சிவனின் இரவைப் பற்றிப் பேசுகின்றார்கள். பாரதத்தில் உண்மையிலேயே ஞாபகார்த்தங்களாக அவரின் உருவங்கள் உள்ளன. ஆனால் அவர் எப்பொழுது வருகிறார் என்பதை அவர்கள் புரிந்துகொள்ளவில்லை. அவர்கள் முற்றாக இருளில் இருக்கின்றார்கள். நூங்கள் இப்பொழுது முழு இருளில் இல்லை. நூங்கள் தொடர்ந்தும் நூங்கள் செய்யும் முயற்சிக்கு ஏற்ப, வரிசைக்கிரமமாக, ஒளிக்குள் வருகின்றார்கள். இந்த முழு உலகையும் படைப்பவர் யார் என்பதையும், அவர் எவ்வாறு அதனைப் படைக்கின்றார் என்பதையும் குழந்தைகளாகிய நூங்கள் அறிவார்கள். கடவுளே உங்களுக்குக் கற்பித்து, உங்களை மனிதர்களில் இருந்து தேவர்கள் ஆக்குகின்ற இந்த உலக ஆன்மீகப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு நூங்கள் வந்துள்ளீர்கள். உங்கள் மத்தியிலும், நூங்கள் வரிசைக்கிரமமாகவே இந்த ஞானத்தைப் புரிந்துகொள்கின்றீர்கள். சிலர் மிகவும் நன்றாகப் புரிந்துகொள்கின்றார்கள், ஏனையோரோ, முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ளாமல் பின்னர் ஓடி விடுகின்றார்கள்;; அவர்கள் தாயும் தந்தையுமானவருடன் முரண்படுகின்றார்கள். அவர்களே, வியப்படைந்து, பின்னர் தாயும் தந்தையுமானவருடன் முரண்பட ஆரம்பிக்கிறார்கள் என அத்தகையவர்களையிட்டு நினைவு கூரப்பட்டுள்ளது. அவர்கள் இந்த ஞானத்தை விரும்புகின்றார்கள், அதனைப் பிறருக்கு உரைத்த பின்னர் அவர்கள் முரண்படுபவர்கள் ஆகுகின்றார்கள். நூங்கள் தாய் தந்தையிடம் இருந்து 21 பிறவிகளுக்குச் சவர்க்க இராச்சியத்தைப் பெறுகின்றீர்கள் என்பதை நூங்கள் அறிந்திருக்கின்றபொழுதும் நூங்கள் அவரை மறந்து விடுகின்றீர்கள். நூங்கள் அமைதி என அழைக்கின்ற அந்த அமைதி, நிர்வாணா தாமமாகிய, அமைதி தாமத்தில் மாத்திரமே கிடைக்கும் என பாபா விளங்கப்படுத்தியுள்ளார். அது முக்தி தாமம் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. எவ்வாறு தாங்கள் 100மு ஓய்வில் இருப்பதாகக் கூறினால், அவ்வாறான எதுவும் இல்லை. நாள் முழுவதும், அவர்கள் நிச்சயமாக ஏதாவது ஒரு விதமான செயலைச் செய்கின்றார்கள். ஆம், இரவில் உறங்குவதை அவர்கள் தற்காலிகமான

ஓய்வு என அழைக்க முடியும், ஏனெனில் ஆத்மா கூறுகின்றார்: நான் முழுவதும் வேலை செய்து, களைப்படைந்து விட்டதால், நான் இப்பொழுது ஓய்வெடுக்கின்றேன். ஆத்மா விடுபட்டிருக்கிறார். தந்தை அமைதி தாமத்தில் வசிக்கின்றார் என்பதை நூங்கள் அறிவீர்கள், அங்கே பரமாத்மாவான பரமதந்தை ஓய்வில் இருக்கின்றார் என்பதையும் நூங்கள் புரிந்துகொண்டிருக்கின்றீர்கள். கடவுளுக்கு நடப்பதற்கு ஒரு பாகம் இல்லாதபொழுது, அவர் ஓய்வில் இருக்கின்றார். முக்தி தாமத்தில் எவருமே எந்த வேலையையும் செய்வதில்லை. இவ் விடயங்கள் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும். உங்கள் புத்தியின் பூட்டு இப்பொழுது, தொடர்ந்தும் திறக்கப்படுகின்றது. தந்தை வினவுகின்றார்: நான் எப்பொழுது ஓய்வெடுக்கின்றேன் என்பதை நூங்கள் அறிவீர்களா? அது குழந்தைகளாகிய நூங்கள் சுவர்க்கத்தில் சந்தோஷமாக இருக்கும்பொழுதாகும். அங்கே, உங்களுக்கு அமைதியும், சந்தோஷமும் உள்ளன. அதனை ஓய்வு என அழைக்க முடியாது. உங்களுக்கு எப்பாகமும் இல்லாதபொழுது, நூங்கள் ஓய்வில் இருக்கின்றீர்கள் என உங்களால் கூற முடியும். நூங்கள் சுவர்க்கத்தில் இருக்கும்பொழுது, நான் எம் முயற்சியையும் செய்யத் தேவையில்லை. நான் அங்கே (வட்டில்) அமைதியில் இருக்கின்றேன். அங்கேயுள்ள அமைதிக்கு இன்னொரு பெயர் ஓய்வாகும். இங்கே உங்களால் ஓய்வில் இருக்க முடியாது. ஆத்மா கூறுகின்றார்: நான் இரவில் உறங்கச் செல்லும்பொழுது ஓய்வெடுக்கின்றேன். அந்நேரத்தில், நான் ஓய்வெடுத்தாலும் அல்லது அமைதியாக இருந்தாலும், அது ஒரேவிடயமே. நூங்கள் இரவில் சரூரமற்றவர்கள் ஆகுகின்றீர்கள்; நூங்கள் அமைதி நிறைந்தவர்கள் ஆகுகின்றீர்கள். பின்னர், நூங்கள் விழித்தெழும்பொழுது, செயற்பட ஆரம்பிக்கின்றீர்கள். அப்பொழுது நூங்கள் ‘ஓய்வற்றவர்கள்’ ஆகுகின்றீர்கள். நூங்கள் எதனையாவது செய்யும்பொழுது, நூங்கள் ‘ஓய்வற்றிருப்பதை’ (ஓய்வின்மையை) அனுபவம் செய்கின்றீர்கள். சத்தியயுகத்தில், ‘ஓய்வின்மை’ என்ற கேள்விக்கு இடமில்லை. மாயையே உங்களை ஓய்வற்றவர்கள் ஆக்குகின்றாள். அங்கே நூங்கள் ஓய்வெடுக்கின்றீர்கள் எனக் கூற மாட்டீர்கள். நூங்கள் அனைத்து வேலைகளையும் செய்யும்பொழுதும் அமைதியற்றவர்களாக இருப்பதில்லை. ‘ஓய்வு’ என்ற வார்த்தை அங்கே இருப்பதில்லை. உதாரணத்திற்கு, சிலர் ‘நான் ஓய்வாக இருப்பதற்குச் சிம்லாவிற்குச் செல்கின்றேன்’ எனக் கூறலாம். ஆனால் அது ‘ஓய்வாக இருத்தல்’ என்று அர்த்தமல்ல. நாங்கள் நிர்வாணா தாமத்தில் இருக்கும்பொழுதே, உண்மையான ஓய்வு உள்ளது. அங்கே நாங்கள் மௌனமாக இருக்கின்றோம். உண்மையில் அங்கே ஓய்வு இருப்பதில்லை. எவராவது ஒருவர் தான் 100மு ஓய்வாக இருப்பதாகக் கூறினால், அது பிழையாகும். அது அறியாமை என அழைக்கப்படுகின்றது. ஆம், ‘ஒருவருக்குக் கற்க விருப்பம் இல்லாதிருந்தால், அவர் ஓய்வெடுக்கின்றார்’ என நிச்சயமாகக் கூறப்படும். கற்காமல், ஓய்வெடுப்பது எனில், நூங்கள் களைப்படைந்திருக்கின்றீர்கள் என்பதே அர்த்தமாகும். அப்பொழுது நூங்கள் உங்கள் சொந்த வருமானத்தைப் பாழாக்குகின்றீர்கள். ‘ஓ இரவுப் பயணியே, சுவர்க்கத்திற்கான பாதையில் நடக்கும்பொழுது களைப்படையாதீர்கள்’ எனக் கூறப்படுகின்றது. முரண்படாதீர்கள். தாயையும் தந்தையையும் விட்டு விலகிச் செல்லுதல் என்ற எண்ணம் கூட ஏற்படக்கூடாது. அந்த எண்ணம் தோன்றினால், அது பாவ எண்ணமாகும். உங்களுக்குச் சுவர்க்க இராச்சியத்தைப் பெற்றுக் கொடுக்கின்ற தாயையும் தந்தையையும் பற்றி, அத்தகையதோர் எண்ணத்தை ஏன் நூங்கள் கொண்டிருக்க வேண்டும்? சிலவேளைகளில் சிலர் ‘இக் கல்வியை விட்டு நூங்கிச் செல்லும் எண்ணம் எனக்கு ஏற்படுகின்றது, என்னால் எதனையும் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை’ என எழுதுகின்றார்கள். ஆ, ஆனால் இதுவே புரிந்துகொள்வதற்கான காலம், அல்லவா? புரிந்துகொள்ளுதல் என்றால் கற்பதாகும். நாங்கள் கற்கின்றோம் என்பதை நூங்கள் அறிவீர்கள். அதிமேலானவரான ஞானக்கடலாகிய பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தையை எவரும் அறியார்; பாரத மக்கள் பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கரர், இலக்ஷ்மி, நாராயணனை அறிந்திருந்தாலும், இலக்ஷ்மியும் நாராயணனும் எப்பொழுது தங்கள் இராச்சியத்தைப் பெற்றார்கள் என்பதையோ அல்லது அதனை யார் அவர்களுக்குக் கொடுத்தார் என்பதையோ அறியார்கள். மாயை அனைவரையும் காரிருளில் இட்டுள்ளாள். படைப்பவரான தந்தை, எவ்வாறு மனித உலகைப் படைக்கின்றார் என்பதைத் தந்தை வந்தே விளங்கப்படுத்துகின்றார். எவரும் இதனை முற்றாகவே அறியார். தந்தை மாத்திரமே இங்கமர்ந்திருந்து இதனை விளங்கப்படுத்துகின்றார். பிரஜாபிதா பிரம்மாவைப் படைப்பவர் என அழைக்க முடியாது. அவர் மக்களின் தந்தை என அழைக்கப்பட்ட பொழுதிலும், அவர் படைப்பவர் அல்ல. அல்லாவே தங்களைப் படைத்தார் என மக்கள் கூறுகின்றார்கள். அசரூரியான தந்தை மாத்திரமே படைப்பவர் என

அழைக்கப்படுவார். மனிதர்களால் மாத்திரமே படைப்பவரான தந்தையை அறிந்துகொள்ள முடியும். மிருகங்களுக்கு அவரைத் தெரியாது. பரமாத்மா தங்களைப் படைத்ததாக மிருகங்களால் கூற முடியாது. கடவுள் தங்களைப் படைத்ததாக மனிதர்களே கூறுவார்கள். ஆகவே, தந்தை இங்கமர்ந்திருந்து விளங்கப்படுத்துகின்றார்: இப் படைப்பு எவ்வாறு படைக்கப்பட்டது எனப் பாருங்கள். எல்லாவற்றுக்கும் முதலில், வாய்வழித் தோன்றல்கள் உள்ளனர். குழந்தைகள் வளர்ந்து பின்னர் தந்தையர் ஆக வேண்டும். அந்த எல்லையற்ற தந்தை கூறுகின்றார்: நானும் எவ்வாறு படைப்பைப் படைக்கின்றேன் எனப் பாருங்கள். நான் இவரினுள் பிரவேசித்து இவரின் வாயின் ஊடாக இவருக்குக் கூறுகின்றேன்: ஓ ஆத்மாவே, நீங்கள் எனக்கு உரியவர். நான் உங்களின் தந்தை. பின்னர் நான் குழந்தைகளாகிய உங்களை அவர் மூலமாகப் படைக்கின்றேன். நீங்கள் வாய்வழித் தோன்றல்கள். அறியாமைப் பாதையில் 'நான் எவ்வாறாக இருந்தாலும், என்னவாக இருந்தாலும் நான் உங்களுக்குரியவர்' எனக் கூறப்படுகின்றது. தந்தையும் இதனைக் கூறுகின்றார். நீங்கள் பிரம்மாவின் குழந்தைகள் ஆகுகின்றீர்கள். நீங்கள் இப்பொழுது, வாய்வழித்தோன்றல்கள். பின்னர் நீங்கள் பௌதீகப் படைப்புக்கள் ஆகுவீர்கள். தந்தை கூறுகின்றார்: நீங்கள் எனக்குரியவர்கள் ஆகிப் பின்னர் தேவ குலத்திற்குச் செல்வீர்கள். தந்தை எவ்வாறு இந்த இறை படைப்புகளைப் படைக்கின்றார் என்பதை எவராலும் புரிந்துகொள்ள முடியாது. தந்தை விளங்கப்படுத்துகின்றார். இந்தப் பிரம்மாவும் கூறுகின்றார்: நானும் வாய்வழித் தோன்றல் ஆகுகின்றேன். தந்தையுடன் ஒரு தாயும் நிச்சயமாகத் தேவைப்படுகிறார். நீங்கள் பிரஜாபிதா பிரம்மாவின் வாய்வழித் தோன்றல்கள் என்றும், சிவபாபாவே உங்களைத் தனக்குரியவர்கள் ஆக்கி உள்ளார் என்றும் நீங்கள் கூறுகின்றீர்கள். அவருக்கு நிச்சயமாக ஒரு சரீரம் தேவை, இல்லையா? சிவபாபாவிற்கெனச் சொந்தமாக ஒரு சரீரம் இல்லை. அவர் ஒரு சரீரத்தைக் கடனாகப் பெறுகின்றார். பின்னர் அவர் கூறுகின்றார்: நீங்கள் எனக்குரியவர்கள். அது வாய்வழித் தோன்றல் என அழைக்கப்படுகின்றது. சிவபாபா அவரின் மனைவியினூடாக, இந்த வாயினூடாகக் கூறுகின்றார்: நீங்கள் எனது குழந்தைகள். தந்தை மாத்திரமே இவ்விடயங்களை விளங்கப்படுத்துகின்றார்;; இவ்விடயங்கள் சமயநூல்கள் போன்றவற்றில் குறிப்பிடப்படவில்லை. நீங்கள் இவ்விடயங்களை இப்பொழுது செவிமடுக்கின்றீர்கள். பின்னர் அவை மறைந்து விடுகின்றன. இந்நேரத்தில், காரிருள் நிலவுகின்றது. தந்தை வந்து, ஒளியை ஏற்றுகின்றார். இதனாலேயே பிரம்மாவின் இரவும் பிரம்மாவின் பகலும் நினைவுகூரப்படுகின்றன. குறைந்தபட்சம், ஏதோ உள்ளது. பாடப்படுகின்றது: பொய்மை நிலவும் பொழுது, பொய்மையைத் தவிர வேறு எதுவும் இருப்பதில்லை, உண்மையின் சுவடேனும் இருப்பதில்லை. எவ்வாறாயினும், தந்தை கூறுகின்றார்: ஏதோ ஒன்று எஞ்சியுள்ளது; பிரளயம் ஏற்படுவதில்லை. வெகுசிலரே எஞ்சியிருப்பார்கள், பின்னர் விருட்சம் வளர ஆரம்பிக்கும். மக்கள் மகா பிரளயத்தைக் காட்டியுள்ளார்கள். எவ்வாறாயினும், மகா பிரளயம் ஏற்படுவதில்லை. ஆலம் இலையில் ஒரு குழந்தை கடலில் மிதந்து வருகிறார் என்றில்லை. அவ்விடயங்கள் அனைத்தும் பொய்யாகும். தந்தை விளங்கப்படுத்தியுள்ளார்: அங்கே நீங்கள் கருப்பை என்ற மானிகையிலிருந்து வெளிவரும்பொழுது பேரானந்தத்தில் இருக்கின்றீர்கள். அங்கே துன்பமோ அல்லது பாவச் செயல்களோ இருப்பதில்லை. அது புண்ணியாத்மாக்களின் உலகமும், ஆனால் இதுவோ பாவாத்மாக்களின் உலகமுமாகும். இங்கே நீங்கள் அனைத்தையும் துறந்து, எக்காலத்திற்கும் புண்ணியாத்மாக்கள் ஆகுகின்றீர்கள். அரைக்கல்பத்திற்கு உங்களை எவரும் பாவாத்மா என அழைக்க முடியாதளவுக்கு, நீங்கள் அதிகளவு புண்ணியத்தைச் செய்கிறீர்கள். நீங்கள் அழிவற்ற புண்ணியாத்மாக்கள் ஆகுகின்றீர்கள். பின்னர் அரைக்கல்பத்திற்கு நீங்கள் பாவாத்மாக்கள் என அழைக்கப்படுகின்றீர்கள். நீங்கள் மீண்டும் மீண்டும் தான, தர்மம் செய்கின்றீர்கள். பாரதம் முற்றிலும் தர்மம் நிறைந்தது என அழைக்கப்படுகின்றது. பாரதத்திலேயே தான தர்மங்கள் செய்கின்றார்கள். நாங்கள் இவ் உலகை விட்டுச் செல்லப் போகின்றோம் என்பதையும், இங்கே மீண்டும் வர மாட்டோம் என்பதையும் நீங்கள் அறிவீர்கள். இவ் உலகின் பொருட்கள் அனைத்தையும் நீங்கள் புதிய உலகிற்கு மாற்றுகின்றீர்கள். மக்கள் அனைத்தையும் கடவுளிடம் அர்ப்பணிக்கின்றார்கள், அதாவது, அதனை அவர்கள் தங்கள் அடுத்த பிறவிக்கு மாற்றுகின்றார்கள். இங்கே, நீங்கள் அனைத்தையும் 21 பிறவிகளுக்காக மாற்றுகின்றீர்கள். எனவே, பெருமளவு தேவைப்படுகிறது. அவர் உங்களிடமிருக்கும் அனைத்துக் குப்பைகளையும் எடுத்துக் கொண்டு, உங்களுக்கு அனைத்தையும் புதியதாகக் கொடுக்கின்றார். உங்களிடம் இருந்து பழைய பொருட்கள் அனைத்தையும் பெற்றுக் கொண்டு,

உங்களுக்குப் பொன்னான பொருட்களைக் கொடுக்கின்றார். நூங்கள் நேர்மையுடன் தந்தைக்குக் கொடுக்கின்றீர்கள். பின்னர் தந்தையும் அனைத்தையும் உங்களுக்குக் கொடுக்கின்றார். தொடருகின்ற உங்கள் பாகங்கள் நாடகத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளன. அனைவரும் தமது வூடுகளைத் துறந்தனர். வேறு எவ்வாறு மாட்டுத் தொழுவம் உருவாக்கப்பட்டிருக்க முடியும்? எவ்வாறு சூளை உருவாக்கப்பட்டது என்பதை மக்கள் அறியார்கள். சூளையில் பூனைக்குட்டிகள் இருந்ததாக அவர்கள் காட்டுகின்றார்கள். இந்த நேரத்தில் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு இந்த ஞானம் அனைத்தும் உள்ளது. பின்னர் அங்கே இந்த ஞானம் இருக்க மாட்டாது. நூங்கள் 21 பிறவிகளுக்கு ஓர் இராச்சியத்தை ஆட்சிசெய்து, அதன் பின்னர் வீழ்ந்து விடுவீர்கள் என்ற ஞானம் அங்கே உங்களுக்கு இருக்க மாட்டாது. திரிகாலதரிசிகளாக இருக்கின்ற பாகங்கள் இப்பொழுதே உங்களுக்கு உள்ளன. உங்களுக்கு மாத்திரமே கதாநாயகன், கதாநாயகி என்ற பிரதான பாகங்கள் உள்ளன. வேறு எவருக்கும் இப் பாகங்கள் இருக்க மாட்டாது. பாரத மக்களாகிய நூங்கள் மாத்திரமே அசுரர்களிலிருந்து தேவர்களாகவும், தேவர்களிலிருந்து அசுரர்களாகவும் மாறுபவர்கள். ஏனைய அனைத்தும் இடையில் உள்ள துணைக் கதைகள். ஒரு நாடகத்தில் இடையில் ஆச்சரியப்படத்தக்க பாகங்கள் இருக்கும். அரைக்கல்பத்தின் பின்னர், தேவ தர்மம் மறைந்து விடுகின்றது. உங்கள் புத்தியில் இம் முழுச் சக்கரமும் தொடர்ந்தும் சுழல்கின்றது, இதனாலேயே உங்களால் விளங்கப்படுத்த முடிகின்றது. பரந்தாமத்தில் வசிப்பவராகிய, பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தையே கடவுள். தந்தை கூறுகின்றார்: எனக்குள் ஞானம் அனைத்தும் உள்ளது. நான் மனித உலக விருட்சத்தின் உயிருள்ள விதை. அவை உயிரற்ற விதைகள், ஆனால் சிவன் உயிருள்ள விதையாவார். அவரின் உருவம் வழிபாடு செய்யப்படுகின்றது. இந்நாட்களில், அரசாங்கம் மரக் கன்றுகளை நாட்டுகின்றது. இது உயிருள்ள விதையாகும். அவர் மனித உலக விருட்சத்தின் விதை என அழைக்கப்படுகின்றார். என்னிடம் முழு விருட்சத்தினதும் ஞானம் உள்ளது. ஒருவர் 100மு ஓய்வெடுப்பதாகக் கூறினால், 100மு ஓய்வு என்றுமே இருக்க முடியாது என நூங்கள் விளங்கப்படுத்த வேண்டும். ஆம், சுவர்க்கத்தில் 100மு தூய்மை, சந்தோஷம், அமைதி உள்ளன எனக் கூறப்படுகிறது. அதன் பெயரே சுவர்க்கமாகும். தந்தை சத் ஸ்ரீ அக்கால் என அழைக்கப்படுகின்றார். அவரே உண்மையைப் பேசுகின்றார். அவருக்கு என்றுமே மரணம் ஏற்படுவதில்லை. அவர் மகாகாலன் என அழைக்கப்படுகின்றார். தந்தை கூறுகின்றார்: இது அசுத்த உலகமாகும். இந்த வைக்கோற் போர் நிச்சயமாகத் தீ மூட்டப்படவுள்ளது. இம் மகாபாரத யுத்தம் மிகவும் நன்மைக்குரியது என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நூங்கள் அறிவீர்கள். மக்கள் அமைதிக்காக யாகம் வளர்க்கின்றார்கள் அதாவது, அவர்கள் சுவர்க்க வாசல்கள் திறப்பதை விரும்புவதில்லை. வைக்கோற் போர்; தீ மூட்டப்படுவதற்கு உங்கள் கரங்களைத் தட்டுகின்றீர்கள், அதனால் நூங்கள் வைகுந்தமான புதிய உலகிற்குச் செல்ல முடியும். இந்த உருத்திர ஞான யாகத்திலிருந்தே விநாசத்தின் சவாலைகள் வெளித்தோன்றின. தந்தைக்கு உரியவர்கள் சுவர்க்க அதிபதிகள் ஆகுவார்கள். ஏனைய அனைவரும் தமது கர்மக் கணக்குகளைத் தீர்த்து, வூடு திரும்ப வேண்டும். நூங்கள் இப்பொழுது முக்தி தாமத்திற்கு திரும்பிச் செல்ல வேண்டும் என்பதையும், பின்னர் உங்கள் பாகங்களை மீண்டும் நடிக்க வேண்டும் என்பதையும்; அறிவீர்கள். அந்தச் சத்தியயுகத்தின் தேவர்கள் அனைவரும் எங்கிருந்து வந்தார்கள்? மனிதர்களைத் தேவர்களாக மாற்றுவதற்குக் கடவுளுக்கு நூண்டகாலம் எடுக்கவில்லை எனக் கூறப்படுகின்றது. அவர் உங்களைச் சிப்பிகளிலிருந்து வைரங்களாகவும், தூய்மையற்றவர்களிலிருந்து தூய்மையானவர்களாகவும் மாற்றுகின்றார். ஒருவர் ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் அளவிற்கேற்பவே, ஓர் அந்தஸ்தைக் கோருகின்றார். ஓர் இராச்சியம் ஸ்தாபிக்கப்படுகின்றது. நூங்கள் ஸ்ரீமத்தைப் பின்பற்றுவதனால், உங்களுக்காகவே சுவர்க்கத்தை ஸ்தாபிக்கின்றீர்கள் என்பதை அறிவீர்கள். ஒருவர் ஸ்ரீமத்துடன் முரண்பட்டு, தனது சொந்த மனதின் கட்டளைகளைப் பின்பற்றினால், அவை இராவணனின் கட்டளைகளே ஆகும். இதனாலேயே நூங்கள் ஒவ்வொரு அடியிலும் தொடர்ந்தும் ஸ்ரீமத்தைப் பெற வேண்டும். நூங்கள் உயிர் வாழும்வரை, தந்தை உங்களை நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளர்கள் ஆக்குகின்றார். அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டெடுக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தாய், தந்தையாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை

வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணைக்கான சாராம்சம்:

1. முழுமையான தானி ஆகுங்கள். நேர்மையுடன் அனைத்தையும் தந்தைக்கு அர்ப்பணித்து அவற்றைப் புதிய உலகிற்கு மாற்றுங்கள்.
2. நீங்கள் உயிர் வாழும்வரை, ஒரு நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளர் ஆகுங்கள். ஒவ்வொரு அடியிலும் து ஸ்ரீமத்தைப் பெறுங்கள். என்றுமே ஸ்ரீமத்துடன் முரண்படவோ அல்லது உங்கள் சொந்த மனக் கட்டளைகளைப் பின்பற்றவோ வேண்டாம்.

ஆசுவாதம்: நீங்கள் உங்களுடைய சரூரத்தை ஆத்மாவின் ஆலயமாகக் கருதுவதால், அதனைச் சுத்தமாக வைத்திருக்கின்ற, முதல் இலக்க மேன்மையான பிராமண ஆத்மா ஆவீர்களாக. பிராமண ஆத்மாக்களாகிய நீங்களே முழுச் சக்கரத்திலும் முதல் இலக்க மேன்மையான ஆத்மாக்கள், நீங்கள் வைரங்களைப் போன்று பெறுமதி மிக்கவர்கள். இதனை உங்கள் விழிப்புணர்வில் வைத்திருக்கும்பொழுது, உங்கள் சரூரத்தை ஆத்மாவின் ஆலயம் எனக் கருதி, அதனைச் சுத்தமாக வைத்திருங்கள். ஒரு விக்கிரகம் மேன்மையாக இருக்கும்பொழுது, அதன் ஆலயமும் மேன்மையானதாக இருக்கின்றது. நீங்கள் ஆலயம் எனும் ரூபத்திலுள்ள உங்கள் சரூரங்களின் நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளர்கள், இந்த நம்பிக்கைப் பொறுப்பு எனும் தன்மையானது இயல்பாகவே சுத்தத்தையும் தூய்மையும் ஏற்படுத்துகின்றது. இவ்வழிமுறையைப் பயன்படுத்துவதால், உங்கள் சரூரத்தின் தூய்மையானது எப்பொழுதும் ஆன்மீக நறுமணத்தின் அனுபவத்தைக் கொடுக்கின்றது.

சுலோகம்: ஆன்மீகத்தைப் பேணுகின்ற சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிப்பதே, ஒரு ஞானோதயம் பெற்ற ஆத்மாவாக இருப்பதாகும்.

---ஓம் சாந்தி---